

Με έβαλε σε σκέψεις η διαβεβαίωση του Πρωθυπουργού πως σέβεται «τις ανησυχίες και ειδικότερα τις ευαίσθητες χορδές των συμπατριωτών μας στη Βόρεια Ελλάδα» υπενθυμίζοντας μάλιστα ότι «άλλωστε και εγώ είμαι μισός Μακεδόνας». Ελπίζω να μην κατάλαβα καλά.

Η Μακεδονία δεν είναι ένα θέμα ευαίσθητων χορδών βορείων συμπατριωτών μας. Όπως (ο μη γένοιτο!) δεν θα είναι αύριο ούτε υπόθεση «βορειανατολικών» (Θράκη) ούτε υπόθεση βορειοδυτικών (Ήπειρος) ή «ανατολικών» (νησιωτών) συμπατριωτών μας, ώστε και πάλι να λέμε «άλλωστε είμαι και εγώ μισός Θρακιώτης, μισός Ηπειρώτης, μισός νησιώτης». Μας αγγίζει όλους τους Έλληνες, είτε εντός είτε εκτός των συνόρων του ελληνικού κράτους. Η Ελλάδα δεν είναι άθροισμα από καντόνια. Φαντάζομαι, επομένως, ότι με το

«και εγώ είμαι μισός Μακεδόνας» εννοεί «και εγώ είμαι Έλληνας» και όχι (προφανώς!) μισός Έλληνας.

Μα, καταλαβαίνουμε τι λέμε; Δεν πρόκειται «απλά» για τη Μακεδονία του Μεγαλέξανδρου - αχ Μακεδονία χιλιόμορφη. Μιλάμε για τη Μακεδονία του Παύλου Μελά και των Βαλκανικών Πολέμων! Μιλάμε για τη Μακεδονία της Βόρειας Ελλάδας, που συνδιαμόρφωσε, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, το σύγχρονο ελληνικό κράτος μέσα από τις στάχτες! Είναι πολλές, μα πάρα πολλές, οι εκατονταετίες για να συρρικνωθούν. Την Ιστορία δεν την παίρνει κανείς πίσω. Οι ονομασίες των λαών και των χωρών δεν είναι μία, κατά το δοκούν, γλωσσική σύμβαση αλλά συμ-

πυκνώνουν, πολύ περισσότερο, και ένα ολόκληρο «είναι». Γι' αυτό, ας μη λέει έτσι απλά ο κ. Πρωθυπουργός ότι «εδώ και 25 χρόνια οι γείτονες αναγνωρίζονται με το όνομα Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ένα κράτος είναι που ζει τον μύθο του εδώ και μόλις δέκα χιλιάδες μέρες.

Η τελική ονομασία της FYROM δεν είναι πρόβλημα γεωγραφικού ή ιστορικού προσδιορισμού. Επί του προκειμένου, η ιστορία έχει αποφασίσει τελεσίδικα. Και δεν εί-

ναι ζήτημα γεωγραφικού, ιστορικού ή χρονικού προσδιορισμού, επειδή τέτοιες λέξεις και όροι δεν φυλακίζονται σε τοίχους -καμία λέξη δεν ζει αλυσοδεμένη- ούτε δένονται με συνθήκες, παρά μόνον ανασταίνονται, μεταμορφώνονται και δολοφονούνται κατά τις γεωπολιτικές συγκυρίες, τους αναθεωρητι-

σμούς και αλυτρωτισμούς. Γεια σου γείτονα Ερντογάν! Πώς να γίνει λοιπόν «απολύτως σαφές ότι κανείς δεν διεκδικεί εδάφη ή ιστορία άλλων λαών»; Χα!

Του
Κώστα Κωνσταντίνου*

Αχ, Μακεδονία, χιλιόμορφη

Μέσα σε αυτούς τους δεσμούς των λέξεων μεγαλώνουν γενεές επί γενεών ανθρώπων, κυνηγώντας χίμαιρες. Οι λέξεις είναι το βερνίκι των σκέψεων. Δεν θα με ξένιζε, σε λίγα χρόνια να αρχίσει σιγά σιγά να συζητιέται μία «united Macedonia» κατά το «ενωμένη Κύπρος» («united Cyprus») του σχεδίου Ανάν. Και ύστερα free Macedonia! Γλυκερές κουβέντες. Φίφτι φίφτι.

Η πικρή μου ανησυχία είναι ότι με τις παραπάνω δηλώσεις κάνουμε την ήττα να φαίνεται ήδη από τα αποδυτήρια ακόμα πιο πτηνή. Για να μπει η FYROM στο NATO χρειάζεται και η δική μας συναίνεση. Δεν διαπραγματευόμαστε μεταξύ μας. Από τις πιέσεις γινόμαστε σάντουιτς. Η σύνθετη ονομασία,

με τα ως τώρα δεδομένα, είναι δυστυχώς μεγάλη πρόκληση, όσο και αν δεν τη θέλουμε.

Σε τέτοια εθνικά ζητήματα ο Πρωθυπουργός πρέπει να έχει την κριτική στήριξη όλων μας. Μαζί του. Να προσέξει όμως, γνωρίζοντας παράλληλα ότι τίποτα δεν διασφαλίζεται, για να φέρει (αν υπάρξει) την καλύτερη συμφωνία, με τις μεγαλύτερες δυνατές διασφαλίσεις. Όχι καινούργιοι δυναμίτες στη γειτονιά μας. Να προσέξει πολύ και σε ό,τι λέει, μήπως η ευνοϊκή λεγόμενη συγκυρία δεν είναι τίποτε άλλο από τη «μεγαλοψυχία» που ίσως επιδείξουν οι ετερόκλητοι και χειραγωγοί-μενοι φυρομίτες, ώστε να μας επιτρέψουν να χρησιμοποιούμε και εμείς τον όρο Μακεδονία. Καλοσύνη τους.

*** Ο κ. Κώστας Ν. Κωνσταντίνου είναι Διευθυντής του 2ου Γεν. Λυκείου Ηρακλείου.**